USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **I. D.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2015, č. j. 2051/15, vedeném dosud u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 165/2015, o návrhu žalobkyně na přikázání věci z důvodu vhodnosti jinému krajskému soudu,

takto:

Věc dosud vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 165/2015 **se přikazuje** k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým jí nebyl ustanoven advokát k poskytnutí bezplatné právní pomoci.

[2] Městský soud usnesením ze dne 12. 4. 2017, č. j. 11 A 165/2015 - 31, žalobkyni osvobodil od soudních poplatků a současně zamítl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě. Kasační stížnost proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 6. 2017, č. j. 4 As 94/2017 - 18, zamítl.

[3] Městský soud dne 7. 2. 2018 postoupil Nejvyššímu správnímu soudu podání žalobkyně ze dne 15. 12. 2017 obsahující návrh na postup podle § 9 odst. 2 s. ř. s., tedy na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti. Žalobkyně uvedla, že městský soud bez ohledu na její poměry, schopnosti a možnosti nařídil v projednávané věci jednání v sídle svého soudu na adrese Hybernská 18, Praha. Žalobkyně se však v důsledku svého zdravotního postižení není schopna dostavit na jednání k soudu do Prahy, a proto žádá o přikázání věci soudu nacházejícímu se blíže jejího bydliště. Svůj návrh opřela o usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2017, č. j. Nad 309/2017 - 184, v němž Nejvyšší správní soud ve skutkově a právně obdobné věci týkající se žalobkyně přikázal věc vedenou do té doby u městského soudu Krajskému soudu v Brně z důvodu vhodnosti.

[4] Žalovaná ve vyjádření k návrhu žalobkyně uvedla, že neshledává důvody pro přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti, navrhla však ke zvážení provedení výslechu žalobkyně dožádaným soudem. V případě, že by Nejvyšší správní soud zaujal ve

věci odlišný názor, navrhuje žalovaná přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Žalovaná rovněž poukázala na tvrzení žalobkyně, že „se na její stranu postavilo několik advokátů“, což považuje za známku toho, že žalobkyni je právní služba již poskytována.

[5] Ačkoli žalobkyně ve svém návrhu neuvedla konkrétní soud, k němuž by považovala za vhodné toto řízení přikázat, z jejího požadavku „*o přesunutí řízení do dosažitelného okruhu bydliště žalobkyně*“ Nejvyšší správní soud dovodil, že navrhuje přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Bydliště žalobkyně se totiž nachází v obci K. ve Zlínském kraji (v bývalém okrese Kroměříž), tudíž v obvodu Krajského soudu v Brně. Přikázání věci tomuto soudu (pro případ, že Nejvyšší správní soud návrh nezamítne) ve svém vyjádření navrhovala rovněž žalovaná.

[6] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud „*věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*“ Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, uvedl, že tento postup představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a rovněž ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*). Z tohoto důvodu je třeba k delegaci vhodné přistupovat pouze v ojedinělých a odůvodněných případech.

[7] Přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti tak nemůže odůvodnit pouze to, že žalobce pobývá v obvodu jiného krajského soudu, než který je místně příslušný podle § 7 odst. 2 s. ř. s. (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003, č. j. Nad 103/2003 - 40). Zmíněný „důležitý důvod“, na nějž pamatuje citovaný § 9 odst. 2 s. ř. s. ve svém závěru, však může spočívat v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. V usnesení ze dne 20. 4. 2006, č. j. Nad 11/2006 - 36, Nejvyšší správní soud vyslovil, že zdravotní stav žalobce odpovídající plné invaliditě je důvodem pro přikázání věci krajskému soudu, v jehož obvodu má žalobce bydliště. V usnesení ze dne 23. 3. 2005, č. j. Nad 23/2005 - 41, shledal Nejvyšší správní soud podmínky pro delegaci vhodnou v případě těhotné žalobkyně, která nebyla pro narušení statiky hrudně bederní páteře schopná delšího sezení či chůze.

[8] Z návrhu žalobkyně i ze spisu předloženého městským soudem, jakož i z úřední činnosti je kasačnímu soudu známo, že žalobkyně trpí závažným onemocněním trávicího traktu, jež jí znemožňuje cestovat na delší vzdálenosti a zapříčinilo vznik její invalidity. Žalobkyně dále Nejvyššímu správnímu soudu doložila lékařskou zprávu vypracovanou MUDr. I. V., z níž vyplývá, že žalobkyně trpí pásovým oparem levé dolní končetiny s postižením nervových vláken, a není proto schopna delší chůze či stání. Žalobkyně není v řízení zastoupena, a proto bude-li chtít realizovat své právo nahlížet do spisu či účastnit se jednání, bude tak muset učinit osobně. Proto Nejvyšší správní soud považuje za vhodné přikázat věc Krajskému soudu v Brně, a to i přes to, že žalovaná s tímto postupem nesouhlasí. Žalovaná má totiž v Brně pobočku (která vydala rozhodnutí, proti němuž nyní žalobkyně brojí) a vedení řízení u Krajského soudu v Brně pro ni tak nebude nijak problematické. Shodný názor ostatně vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 1. 11. 2017, č. j. Nad 309/2017 - 184, v němž řešil skutkově i právně obdobnou věc týkající se žalobkyně. V nynější věci proto neshledal důvody, pro které by se měl od závěrů v citovaném usnesení uvedených odchýlit.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu